

ROBERT TAKARIČ

UPOMOĆ!
IZGLEDA da sam se
ZALJUBILA

Dragi čitaocē,
ako nikada nisi bio zaljubljen,
onda bol je nemoj listati ovu knjigu.

Ostavi je!

Nije za tebe.

Nije da je zabranjena,
nego je nećeš razumeti.

Vaša Oli

SADRŽAJ

O ZALJUBLJENOSTI	11
NEMA SMISLA	15
NOVA ŠKOLA	20
HOROSKOP MI JE U RAKU	21
BRKOVI IZ KOMŠILUKA	24
OVO JE KLASIČAN PRIMER ZA LJUBAV: TEMPERATURA	32
NOVA ŠKOLA, STARI OBIČAJI	35
KAKO SAM POSTALA GLAVNA UREDNIKA „ŠKOLSKOG DNEVNIKA“	38

POTKROVLJE (Ovo je ljubav prema stambenom prostoru)	46
ČOVEK SA KAMENČIĆEM U CIPELI	50
MA, MAČKA!	55
RAK JE STVARNO U ŠKORPIJI	58
SARA SE ZALJUBILA, JA NISAM	61
ŠKOLSKI DNEVNIK	66
KOSOVSKA BITKA, IZ X-A U DVA.....	68
ČOVEK SA KAMENČIĆEM U CIPELI (2)	73
A KOD KUĆE – BALADA.....	75
PRAZNICI, A PORODICA NA OKUPU	81
CVEKLA – ISKONSKA SNAGA I KUKURUZN HLEB, HRANA PROŠLOSTI I BUDUĆNOSTI	87
ČOVEK SA KAMENČIĆEM U CIPELI (3).....	91
POKRETNOST, NARANDŽINA KORA, CELULIT I UŽASI BUDUĆNOSTI	92
POSTOJI JEDNA TEORIJA	

DA SVE KRENE CIMANJEM	96
NIŠTA NE VREDI	101
PREDAVANJE ZA DEVOJČICE	104
ČOVEK SA KAMENČIĆEM U CIPELI KOGA SAM UPOZNALA I KOJI MI JE DAO PAPIRNU PTICU U OBLIKU SRCA	108
DEVOJČICA KOJA NEMA USTA	111
POSLEPODNEVNA PROMENADA	115
KADA POSTANEŠ RODITELJ SVOME BRATU ..	120
VLADA ROMEO PRIČA PRIČU, A JA GA JEDVA RAZUMEM	125
ŽAO MI TORTE	128
MIRIS SE ŠIRI	131
SUBOTA	134
PUSTINJSKA RUŽA	137
OPET JA	139
O AUTORU	143

O ZALJUBLJENOSTI

Sve ove izjave skupljala sam za „Školski dnevnik“, koji se snima dovoljno dugo, prikaže u Svečanoj sali kao premijera jednom mesečno i posle repri- zira i objavljuje na Jutjub kanalu.

O zaljubljenosti su pričali, tvitovali, objavili, lepili, komentarisali i šta sve ne, obični ljudi, prolaznici, školska deca, školske nastavnice i školske kuvarice. Ima nešto mali mudrosti od tate, mame i tetke. Mr. Parizer nije rekao ništa pametno i „slučajno“ sam ga izostavila iz ovog, ali i ostalih lepih delova knjige.

To ti je kada je vidim kako ulazi u školu, pa me onda nešto trese i jako mi lupa srce.

Bojan II-6

Ja sam hteo da budem zaljubljen, ali ona nije pristala. To si me pitala? Ta zaljubljenost kod mene baš ne radi kako treba.

Ime poznato autorki

Uhhh... to je bolje da mi se više nikada ne dogodi. Sreća, pa se odselila i ugasila profil. Baš sreća.

Bogdan IV-2

Ljubav je nešto što traje i što je svakim danom sve veće i veće. A zaljubljenost, to se javi tako nepozvano i nekada vrlo brzo nestane. To je nešto i ništa. Joj, nećeš ti ovo razumeti! A ako je za onaj vaš „Školski dnevnik“, onda sačekaj da to lepo sastavim. Odnosno, gledaj na to kao da ništa nisam ni rekla.

Anonimna nastavnica

Naravno da sam bio zaljubljen, ali tada nisam imao ove probleme. Recimo, danas nemam zamenu za nemački, pekara nije poslala dovoljan broj kifli, cure dve česme na spratu, a polupan je i prozor u sedmici. U dve učionice ne rade SMART table, a na ekskurziji više niko ne sme da krene sa autobusima plave boje. Šta si me, dete, ono pitala? Znaš li ti koliko volim ovu školu? Napiši slobodno da sam zaljubljen u nju. Lep vam je taj „Školski dnevnik“. Hajde onda zdravo i hvala ti. Dođi kod mene kada hoćeš da dam neki intervju. Halo! Prijem roditelja? Da-aaa, naravno...

Pogodite sa kim sam razgovarala

Za „Školski dnevnik“? A gde si mene našla od cele škole? Ja sam se poslednji put zaljubila pre trideset godina. A sada nešto razmišljam i pitam se da li sam se uopšte zaljubila. Baš ti je nezgodno to pitanje. Možda i jesam, ali je to bilo u starom veku. Nemoj slučajno da objaviš ko ti je ovo rekao. Zabranjeno! Ili će ceo razred da radi kontrolni iz fizike.

Zabranjena objava

Zaljubljenost nije ljubav, nije čak ni deo ljubavi. Zaljubljenost je površna. Ljubav je duboka. O ovo-
me više moraš pročitati u najnovijem magazinu za
žene. Ja ga uređujem. Malo više čitajte pre nego li
sastavite taj vaš dnevnik. Znači, ja uređujem taj
poznati evropski magazin. Jeste, ako nisi znala, ti
mala pametnice.

Pedagog

(Vrlo je bezobrazna i mrzi sve iz „Školskog dnevnika“. Kažu da je to
zbog toga što je posvađana sa nastavnicom urednicom i ne priča ju
godinama. Zli jezici kažu da su se posvađali zbog muža jedne od njih.)

NEMA SMISLA

Šesti razred, osma škola!

Nema smisla.

Ja sam jedino dete od sve dece koje ~~NE ZNA~~ kako mu se zove učiteljica. Ne, nisam glupava i nisam zaboravila, nego ih je toliko bilo da ne znam za koju bih rekla da je baš moja.

Nemam drugove i drugarice. Mojih **epizoda** u raznim školama se niko više ne seća. Što je najgore, ~~NE SEĆAM SE NI JA~~.

Nemam omiljeni deo školskog *dvorišta*. Nemam svoju klupu, stolicu, ulazna vrata u školu. Nemam ništa.

Moje je detinjstvo proteklo na auto-putu.

Sećam se onih maminih rečenica: – Hajde više da završi taj razred, pa da krenemo i nikada se više ovde ne vratimo.

I stvarno se nismo vraćali. **NIKADA** više!

Koliko sam ja mogla da pratim. Ma ne, sigurno nismo.

Toliko smo se **SELILI** zbog tatinog posla da na kraju ni sama ne znam gde sam rođena, gde sam progovorila, a gde prvi put tražila nošu.

Strašno!

A nadam se da ste приметili da preterujem.

Odnosno, nije do mene, nego reči krenu same jer sam tako nadarena da sve upropastim.

Sada je svejedno!

Te dane ne mogu vratiti nazad.

Probala sam, ali se ne vraća.

Nešto se nadam da ćemo u ovome gradu ostanuti. Tu smo od letos, jer su konačno kupili kuću s dvorištem, koje bi, da nije nasipa, gledalo na reku.

Kuću su kupili tata i mamin tata, odnosno, moj deda.

Mislim da su je kupili „jedva“ i da su čekali da padne cena.

Eto tako su je kupili.

Mene NISU pitali. Deca se nikada ne pitaju da li im se dopada kuća u kojoj žive. Ma šta deca znaju?

Dvorište je mnogo malo i moj mlađi brat može da ga pretrči za dve sekunde.

To i nije dvorište. To je ostatak jednog dvorišta i ne vredi na njega trošiti više reči.

Kuća je takođe mala, a moja soba je ujedno i njegova soba, i ujedno tetkina soba. Mi se tu ujedno jako stiskamo i mnogo mi je tesno, ali šta ću ~~JADNA~~, ~~ĆUTIM~~.

Ionako su nam dali veću sobu.

Neće valjda u kuhinji da spavaju?

Za sada krevet delimo na tri dela. Krevet je lep i nov i svašta nešto, ali...

Shvatam ja te stvari. Biću i ja jednog dana mnogo velika pametna žena.

Mislim da je ovo dovoljno za uvod. Ili ne... ovo ne mogu da preskočim.

NJE ZA KNJIGU!

Maaa...

Samo još to, da vam objasnim, odakle tetka u mome krevetu.

Ona je tu zato što završava neku pedagošku školu i kako vreme protiče, sve je dalje od završetka, jer je nezadovoljna, a to vidim po knjigama koje čita. **KAKO POMOĆI SEBI i ZAŠTO ŽELIMO DA SE VI OBOGATITE** poslednje su koje sam primetila da prelistava.

Neće ona nas nikada ostaviti.

Mi joj dođemo kao melem na ranu. Kao odskočna daska da bi se obogatila. Mi joj dođemo...

Ama dobro, nemojte me slušati. Umem ja i da **preterujem**. Itekako.

Razmišljam tako ponekad.

Šta sam ja mojoj tetki?

Mora da joj mnogo smetam.

Ja joj dođem kao pokrivač i kao jastuk za pod glavu.

Molim boga da se ne uda pre nego li se odluče da meni kupe krevet.

Ako se to desi, onda ću deliti bračnu postelju s njenim mužem, a možda i sa njihovom decom ako ih budu imali.

Odvratna sam!?

Dobro, recite mi da li ima još neka devojčica u ovome gradu koja spava s rođenom tetkom i malim bratom?

Teško? Naravno da je teško i gotovo da je nemoguće.

Ja sam sasvim slučajno ime dobila po mami-noj majci, mojoj baki, koja je umrla dok je mama bila trudna. Ona se zvala Olivera, a mene ipak zovu **OLI**.

NOVA ŠKOLA

Kako li izgleda?

Nova škola je velika i nema problema sa brojem đaka. U nekim ranijim školama bilo nas je samo nekoliko u odeljenjima. U mom novom razredu ima nas 27.

Zgrada je onako školska, a na zidovima su školski radovi, tabloi i rupe koje su napravili neki nervozni đaci.

Dvorište je veliko, a u poslepodnevnoj smeni za vreme odmora je osvetljeno **MOBILNIM** telefonima. Dvorište tada izgleda kao ukrašena novogodišnja jelka sa svećicama.

ŠKOLA KAO ŠKOLA.

Stvarno mi ništa drugo ne pada na pamet.